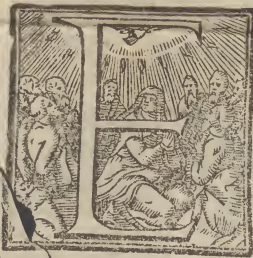

S. MI D. N. D. CLEMENSIS DIVINA PROVIDENTIA PAPAE VIII.

Constitutio Super Noui Pontificalis Editione

AD PERPETVAM REIMEMORIAM.

X quo in Ecclesia Dei multa, tum à sacris Concilijs, tum à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ad Dei gloriam augendam, & ad Catholicæ fidei vnitatē vbiq; retinendam, piè, ac sapienter instituta sunt, nihil magis ijdem Pôntifices Prædecessores nostri curadum sibi esse statuerunt, quam vt cõnunes Ecclesiastici muneris rationes ad propriam normam seruata antiquitatis auctoritate, reuocarēt. Hac solitudine impulsus se. re. Pius Papa Quintus prædecessor noster, formulam primùm psallē. li horas canonicas, & celebrandi Missas, variè prius constitutā, & à nonnullis prædecessoribus nostris restitui, & instaurari cœptā, ad vnā pariter formā, Romano Breuiario, ac Missali propterea summo studio, ac diligētia edito, redigendā curauit. Atq; hoc sanè cõsilio alij Romani Pôntifices, qui eundē Pium præcesserunt, Pôntificales etiā cæremonias, ac ritus, quibus eiusdem Catholicæ Ecclesiæ Præsules in suorū munerū functione vterentur, certis similiter forma, & modo præstitis, in Romanū Pontificale retulerūt. Cæterum, quæ eadem cæremoniarū, ac rituum formulæ ibi expressæ, postea, siue diuturnitatis iniuria, siue Typographorum negligētia, siue alia de causa, in ipso Pôntificali partim immutata, partim corrupta, veteris instituti, atq; auctoritatis gratiā magna ex parte amiserant, idcirco necessaria res visa est, vt eadem formulæ in sacris Præsulum Ecclesiasti-

corū muneribus seruadæ, recuperato prioris integritatis statu, omnino restituerentur, & ab omnibus, præscripta firma aliqua ratione, obseruarentur. Nos igitur ad summum Apostolatus apicem, meritis licet imparibus, euecti, prædictorū Romanorū Pôntificum prædecessorū nostrorū vestigijs inherētes, omni cura, & solitudine adnitendum nobis esse duximus, vt errores, qui quidē nec pauci, nec leues in idem Pôntificale deprauatis passim locis, irrepererāt, quam accuratissimè collerentur. Idem enim Pôntificale, corrupti, & mendosi voluminis speciē adeo præferebat, vt (multis distionibus, hinc inde partim in vnā cõtractis, partim vna in plures distincta, partim iisdem malè, ac perperā collocatis, & traiectis, partim deniq; ipso orationis sensu mutato) dubiū esset, quibus tandē officijs, vel laudibus ijdē Ecclesiæ Præsules diuinū numen prosequerētur, præter quàm quòd in rubricis etiā sparsim turbata ordinis serie dispositis, tanta erat varietas, & obscuritas, vt multis in locis rectè ne se haberēt, opinione magis, quàm iudicio esset statuendū. Hanc ergo ad rem, tam cum Ecclesiæ cultu, Officioq; nostro coniunctam, tamq; eorum, qui pro impositi oneris debito, sacris Ecclesiæ muneribus vacare debēt, concordiæ, & vnitati congruentē, examinandam, & absoluedam; pijs quibusdā, atq; insignibus viris, diu, multumq; in Pontificalibus cæremonijs, & ritibus versatis, negotium dedimus, dictum Pôntificale vnde quaq; corrigēdi, & restitūdi, necnō quæcūq; ad exactam illius editionem spectare viderētur perquirendi, & præstadi. Cumq; apud eos paterna hortatione ad hoc opus maturandum quotidie ferè vteremur, re tota tandem ad nos perlata, & in hanc, quæ nunc editur, formā redacta: singulari Dei benignitate, neq; enim aliter accipimus, Pontificale Romanum tandem restitūdi, & absolutum est, atq; ita ex omni parte dispositum (quod ij etiam qui negotio, ac muneri huic præstare cõfirmarunt) vt nihil ab antiquis Pôntificalium codicibus, qui tum in clarioribus Vrbs Ecclesijs, tam in nostra Vaticana Bibliotheca, ac deniq; in quibusdā alijs insignibus locis asseruātur, alienum, aut discrepans irreperit. Ad quam operam in vetustis libris inter se conferēdis, strenuè, ac fideliter nauatam, id cõmodi quoq; accessit, quòd ij, qui ea in re industria collocarunt, ex grauissimis scriptoribus eos demū auctores, qui omnium probatissimi haberentur, secuti fuerint: quodq; ambiguis omnibus, ac dubijs rebus prætermisissis, eas dumtaxat, quæ essent in veteris Pontificalis summa comprehensæ, delegerint, ijs tamen exceptis, quæ ad Romanum Pontificale attinebant, quòd nimirum in cæremoniis Sanctæ Rom. Ecclesiæ sunt expressæ. Ex rubricis verò, multis detractis, quæ exactiore methodo in librum cæremoniarū Episcoporū sunt relata, plerisq; etiam, vt necessitatis ratio postulabat, adiectis, & præterea non paucis quibusdam in melius cõmutatis, clariorib; expostis, ac deniq; cantu plano in aptiorem modulationis formā (per multis syllabis, pro temporum natura, vbi ratio eas produci, & corripit postulabat, contra quàm prius in antiquo Pôntificali expressum erat, magis appositè extensis, vel cõtractis) à vris eius rei peritis, ad hoc iussu nostro delectis, diligenter redactis, opus iam absolutum probauimus, & Romæ edi, editumq; diuulgari mādauimus. Vt autem ipsius operis labor finem eum, ob quem est susceptus, sortiatur, vtq; posthac in omnibus, & singulis Ecclesijs vno eodemq; modo cæremonia, & ritus Pontificales obseruentur. Motu proprio, & ex certa nostra sciētia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula Pontificalia in hunc vsq; diem in quibuscūq; terrarū orbis partibus impressa, & approbata, & quibusuis priuilegijs Apostolicis munita, & decretis, ac clausulis roborata, per præfentes supprimimus, & abolemus, eorumq; vsum in posterū vniuersis Ecclesijs, Monasterijs, Cõuentibus, Militijs, Ordinibus, & locis atq; etiā omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & alijs Ecclesiarū Prælatibus, cæterisq; omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis secularibus, & regularibus vtriusq; sexus interdiciamus, & prohibemus, & hoc nostrū Pontificale sic restitutum, & reformatū in omnibus vniuersis terrarū orbis Ecclesijs, Monasterijs, Ordinibus, & locis, etiā exemptis, si quæ sunt recipi, & obseruari præcipimus. Statuentes Pôntificale prædictū vnquam tempore in toto, vel in parte mutādum, vel ei aliquid addendū, aut omnino detrahendū esse, ac quoscumque, qui Pontificalia munera exercere, vel alia quæ in dicto Pontificali continentur facere, aut exequi debent, ad ea peragēda, & præstadi, ex huius Pôntificalis præscripto, & ratione teneri, neminēq; ex ijs, quibus ea exercendi, & faciendi munus impositum est, nisi formulis, quæ hoc ipso Pôntificali cõtinentur seruatis satisfacere posse. Omnibus igitur, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & cæteris Ecclesiarū Prælatibus, & cæteris omnibus, & regularibus vtriusq; sexus, ad quas id spectat, præcipimus, ac mādamus, vt omisissis, quæ sic suppressimus, & aboleuimus, cæteris omnibus Pôntificalibus, hoc nostrū, in suis Ecclesijs, Monasterijs, Cõuentibus, Ordinibus, Militijs, Diocesis, & locis prædictis recipiant, illoq; posthac perpetuò vtantur. Cæterum, vt præfentes Literæ omnibus plenius innotescant, mādamus illas ad Valus Basilicæ Principis Apostolorū de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Capi Floræ publicari, earūq; triplar de more affigi. Volumusq; præterea, & motu, atq; auctoritate similibus decernimus, vt qui in Romana Curia sunt præfentes, lapsis duobus mensibus, qui verò intra mōtes, octo, & qui vltra vbiq; locorū degunt duodecim integrè excursis, vel alias vbi venalium huius Pôntificalis voluminum notitiam, & facultatē habuerint sacras cæremonias, & ritus in eodem Pontificali præscriptos, iuxta illius modum, & normam, in quibuscūq; actibus exercere, & obseruare teneantur. Ipsarum autem Literarum exempla, manu Notarij publici, & Sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate cõstituta, aut illius auctoritate ob signata, vel in ipsis voluminibus absq; prædicto, vel alio quopiam adminiculo, Romæ impressa, eam vbiq; locorū, & gentium fidem faciant, quam præfentes facerēt, si essent exhibitæ, vel ostēdæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die decima Februarij. 1596. Pont. Nostri Anno Quinto.

M. Vestrius Barbianus.

Anno à Natiuitate Domini, Millesimo quingentesimo Nonagesimo sexto, Indictione nona, die verò xiiij. Mensis Februarij. Pôntificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis, diuina providentia Papæ VIII. Anno quinto, retrospectæ litteræ Apostolicæ, affixæ & publicatæ fuerunt in Valus Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, & acie Campi Floræ, vt moris est per me Catherinum Menandi Apostolicum Cursorem.

Josephus Spada Magister Curf.

S. M. D. N. D. C. L. E. M. E. N. T. I. S.

DIVINA PROVIDENTIA PAPAE VIII

Constitutio Super Nova Pontificalis Editione

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Text of the papal constitution, written in Latin, detailing the new pontifical edition. The text is oriented vertically on the page.

M. Valerius Barbarus

Bottom margin text, including a date '1623' and other illegible Latin text.